



MVCRP016I0IE

Ministr vnitra  
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)  
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0448 r

rozhodnutí nabylo právní moci  
dne: 20. 12. 2015  
podpis: [signature] 4. 1. 2016

V Praze dne 3. prosince 2015  
Č.j.: MV-132218-4/VS-2015

## Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala [signature], roz. [signature], nar. [signature] Buj - Rusko, státní občanka Ukrajiny, trvale bytem [signature], (dále také „žadatelka“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3. 7. 2015, č. j.: VS-3375/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

## Odůvodnění

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 podala žadatelka žádost o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatelka je státní občankou Ukrajiny, od roku 2008 je rozvedená, je matkou dvou zletilých dětí. Na území České republiky žije s matkou a zletilými dětmi, trvalý pobyt jí byl povolen ke dni 16. 1. 2007.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 24. 11. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 6. 1. 2015 a předvolalo žadatelku k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra na den 6. 1. 2015 za účelem zjištění relevantních skutečností pro posouzení splnění podmínek podle zákona o státním občanství a k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k řádnému projednání žádosti. Žadatelce bylo sděleno, že předložení požadovaných

Vypraveno dne:

- 8 -12- 2015

[signature]

listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelka byla poučena, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Žadatelka se dostavila uvedeného data na jednání na Ministerstvo vnitra, do spisu založila doplněný životopis, potvrzení společnosti ( s.r.o. o výši příjmu, potvrzení o délce zaměstnání ve společnosti s.r.o. a potvrzení o zdanitelných příjmech, vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny za období od 1. 1. 2014 do 15. 12. 2014, potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti, kopie pracovních smluv. Dne 20. 1. 2015 obdrželo Ministerstvo vnitra prohlášení žadatelky ke zdrojům příjmů před rokem 2004, potvrzení společno: s.r.o. ze dne 19. 1. 2015 o výši příjmu, a fotokopie přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 2010 až 2012 společnosti s.r.o.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že v posledních pěti letech nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, a podmínku, že prokázala znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť z dokladů vystavených Všeobecnou zdravotní pojišťovnou je zřejmé, že žadatelka jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění, (dále také „pojistné“), od srpna 2013 do prosince 2013 hradila pojistné se zpožděním. Dlužné pojistné za srpen až listopad 2013 ve výši 4 644 Kč a penále za rok 2013 uhradila dne 9. 12. 2013. Pojistné za prosinec 2013 opětovně uhradila se zpožděním dne 24. 4. 2014 a dne 5. 5. 2014. Ministerstvo vnitra tak s odkazem na ustanovení § 8 odst. 1 písm. c), § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a na ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb.,

o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, konstatovalo, že žadatelka neplnila povinnost hradit pojistné řádně a včas.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatelka na jednání dne 6. 1. 2015, jak vyplývá z protokolu, požádala o prominutí nesplnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a uvedla, že po zahájení živnostenského podnikání si včas neuvědomila povinnost hradit pojistné. Poukázala na skutečnost, že ke vzniku nedoplatků na pojistném již nedochází.

K pracovní integraci žadatelky Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatelčin vykazovaný příjem dosahuje a i v předchozích letech dosahoval hranice minimální mzdy, její podnikatelská činnost v rámci obchodní společnosti byla ztrátová a ani v rámci živnostenského podnikání není vykazován příjem, z něhož by byla žadatelkou hrazena daň z příjmu.

Ministerstvo vnitra při zvažování možnosti prominutí nesplnění dotčené podmínky zohlednilo skutečnost, že závazky vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně žadatelka uhradila až v souvislosti s podáním žádosti a ani poté neučinila opatření k zajištění včasných úhrad pojistného. Ministerstvo vnitra proto v případě žadatelky neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele a nesplnění podmínky pro udělení českého státního občanství stanovené v § 7 odst. písm. e) zákona o státním občanství jí neprominulo.

## II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 7. 2015, č. j.: VS-3375/835.3/2-2014, podala žadatelka včasný rozklad.

V úvodu rozkladu žadatelka cituje podmínky pro udělení českého státního občanství tak, jak stanoví ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105, žadatelka v rozkladu cituje: „Smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.“ K tomu žadatelka uvádí, že Ministerstvo vnitra spatřuje závažné porušení právních předpisů v jediné skutečnosti, a to, že platila pojistné se zpožděním. Konstatoje, že k tomu uvedla důvody, které ke zpoždění vedly. Jako polehčující okolnost uvádí, že odvody doplatila a vyrovnala se i s penále. Jako další uvádí, že nikdy nepožádala o dávky státní sociální podpory, nebyla neodůvodnitelnou zátěží českého sociálního systému, a že všechny svoje závazky

hradila z vlastních výdělků. Uvádí také, že jediné období, kdy podnikala, jako osoba samostatně výdělečně činná bylo období od srpna 2013 do prosince 2013. Uvádí, že do té doby neměla povinnost hradit zálohy jako samoplátce, proto došlo k pochybení. Uvedla, že se poučila. Jako další uvádí, že do té doby a od té doby nikdy k pochybení nedošlo. Uvedla také, že se od splacení dluhu nedistancovala a veškeré splatné pohledávky včetně úroků z prodlení uhradila. Odkázala na předložené potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny, ze kterého vyplývá, že má žadatelka veškeré nedoplatky uhrazeny. Tyto důvody označila jako důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění dotčení podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Žadatelka dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 31/2005-78, ze dne 4. 5. 2006, z něhož cituje, že: „Žalovaný tak zejména nesmí z textu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o nabytí a pozbytí státního občanství dovozovat, že k podmínkám zde uvedeným může připojovat podmínky další, v textu zákona neuvedené, jak by vyplývalo z absolutizace významu slovesa "lze". Takové volné rozšiřování podmínek udělení státního občanství úvahou správního orgánu nad rámec zákona by právě bylo libovůlí. Ani při výkladu ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. proto není možno považovat výčet pěti podmínek za pouze demonstrativní, umožňující jejich rozšíření na základě volné úvahy žalovaného; naopak se jedná o výčet taxativní, rozšiřitelný jedině na základě jiného výslovného zákonného ustanovení, za jaké lze považovat např. zohlednění bezpečnostních zájmů státu, které je žalovanému uloženo v § 10 odst. 3 předmětného zákona. Opak, tedy volné rozšiřování tohoto výčtu podmínek úvahou správního orgánu, by byl v daném případě o to nevhodnější, že je žalovanému svěřeno správní uvážení již u posuzování splnění některých z podmínek zákonem stanovených, konkrétně v jeho § 7 odst. 1 písm. e) a v § 10 odst. 3. Pokud by bylo správní uvážení při posuzování těchto dvou hledisek dále kombinováno s volností při stanovení podmínek dalších, byl by tím žalovanému umožněn čirý rozhodovací voluntarismus, nesouladný s pojmem racionální a dobré správy. Má-li tak být nalezen výklad ustanovení § 7 odst. 1 předmětného zákona souladný zejména s ústavními omezeními kladenými obecně na veřejnou moc, je třeba konstatovat, že slovesem "lze" v úvodu tohoto ustanovení není rozhodujícímu správnímu orgánu svěřena ničím neomezovaná volná úvaha o tom, zda udělí či neudělí státní občanství žadateli splňujícímu všechny podmínky v tomto ustanovení obsažené, ale že je mu umožněno toliko zohlednit jiné podmínky výslovně stanovené zákonem, typicky zohlednit bezpečnostní zájem státu podle § 10 odst. 3 tohoto zákona. Žalovaný tedy nesmí svou úvahou libovolně rozšiřovat nad rámec zákona množinu podmínek požadovaných k udělení státního občanství.", tedy Ministerstvo vnitra.

V další části rozkladu se žadatelka zabývá institutem správního uvážení, k němuž uvádí, že je vždy limitováno principy vyplývajícími z ústavního pořádku České republiky, z nichž lze dovodit, že i tam, kde vydání rozhodnutí závisí toliko na uvážení správního orgánu, je tento orgán omezen zákazem libovůle, příkazem

rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. Uvádí, že v různosti rozhodování ve stejných či obdobných věcech může být právě projevem ústavně reprobované libovůle. Odkazuje na Doporučení Rady ministrů Rady Evropy č. (80) 2.

Na základě skutečností uvedených v rozkladu žádá o prominutí nesplnění předmětné podmínky.

K nedoloženému příjmu, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, žadatelka uvádí, že na výživě rodiny (dětí) se podílí bývalý manžel, k doložení dokladů o této skutečnosti nebyla žadatelka vyzvána.

V závěru rozkladu žadatelka uvedla, že na území České republiky pobývá od roku 1996, z čehož usuzuje, že je v České republice velice dobře integrována. Další důvod pro udělení českého státního občanství uvedla žadatelka skutečnost, že děti a bývalý manžel jsou českými státními občany.

Na základě důvodů, které uvedla v rozkladu, žádá o zrušení napadeného rozhodnutí a vydání nového rozhodnutí o udělení státního občanství České republiky.

### III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Ministr vnitra se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že žadatelka splňuje některé podmínky pro udělení státního občanství České republiky tak, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministr vnitra, stejně jako Ministerstvo vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí, musí konstatovat, že žadatelka nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť opakovaně řádně a včas neplnila povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ministr vnitra konstatuje, že zákon o státním občanství předpokládá soustavné a opakované plnění povinností vyplývajících z právních předpisů, mimo jiné, i na úseku veřejného zdravotního pojištění. Pochybení v úhradě pojistného tak nelze označit za málo závažné, když k němu ze strany žadatelky docházelo opakovaně, tj. pozdní úhradou pojistného v období od srpna 2013 do prosince 2013, když dlužnou částku ve výši 4 644 Kč a penále za rok 2013 uhradila dne 9. 12. 2013, tj. v době bezprostředně před podáním žádosti (vyúčtování pojistného Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 11. 12. 2013, uloženo ve spise pod položkou č. 7). Svědčí o tom i nedoplatek na pojistném za prosinec 2013, který žadatelka uhradila opětovně se zpožděním ve dnech 24. 4. 2014 a 5. 5. 2014, tj. v průběhu řízení o žádosti, jak vyplývá z vyúčtování pojistného Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 15. 12. 2014 (uloženo ve spise pod položkou č. 22).

Žadatelka ve svém vyjádření ke vzniku dlužných částek na pojistném na jednání na Ministerstvu vnitra dne 6. 1. 2015 uvedla, že po zahájení živnostenského podnikání si včas neuvědomila svoji povinnost hradit pojistné (protokol z jednání založen ve spise pod položkou 20). Ministr vnitra takový důvod jako důvod pro prominutí nesplnění předmětné podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neuznal, neboť ani po podání žádosti žadatelka neučinila žádné opatření, aby dluh splnila. Úhradu pojistného za měsíc prosinec 2013 uhradila až po podání žádosti na Úřadu městské části Praha 14 dne 18. 12. 2013, a to s časovým odstupem několika měsíců tj. ve dnech 24. 4. 2014 a 5. 5. 2014, jak vyplývá z vyúčtování pojistného Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 15. 12. 2014, (uloženo ve spise pod položkou č. 22). Ministr vnitra na základě této skutečnosti dospěl k závěru, že v současné době není možné získat přesvědčení, že žadatelka do budoucna bude své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění plnit řádně a včas. Ministr vnitra konstatuje, že dotčenou povinnost žadatelka porušovala bezprostředně před podáním žádosti a také v době řízení o ní, o čemž svědčí nedoplatek pojistného za prosinec 2013. V této souvislosti ministr vnitra také konstatuje, že nespátřuje závěr Ministerstva vnitra o nesplnění dotčené podmínky v rozporu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105, na který žadatelka v rozkladu odkazuje, ba naopak se domnívá, že je s ním v souladu nakolik se nejednalo o ojedinělé porušování právních předpisů na úseku zdravotního pojištění, k němuž nadto, jak shora uvedeno, docházelo i v průběhu správního řízení o udělení státního občanství České republiky.

Ministr vnitra další důvody uvedené žadatelkou v rozkladu, (tj., kdy žadatelka jako polehčující okolnost uvádí, že odvody doplatila a vyrovnala se i s penále, že nikdy nepožádala o dávky státní sociální podpory, že nebyla neodůvodnitelnou zátěží českého sociálního systému, že všechny svoje závazky hradila z vlastních výdělků, že jediné období, kdy podnikala, jako osoba samostatně výdělečně činná bylo období od srpna 2013 do prosince 2013 a do té doby neměla povinnost hradit zálohy jako samoplátce, a proto došlo k pochybení. Dále také, že do té doby a od té doby nikdy k pochybení nedošlo, a že se od splacení dluhu nedistancovala a veškeré splatné

pohledávky včetně úroků z prodlení uhradila.), nevyhodnotil jako důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, neboť nejsou v příčinné souvislosti s porušováním povinnosti řádně a včas platit pojistné. Naopak musí konstatovat, že plnit povinnosti vyplývající z právního řádu, což je předmětem a smyslem podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, přísluší cizincům s povoleným trvalým pobytem na území České republiky zejména, když se hodlají stát českými státními občany. Neplnění povinností respektive porušování právních předpisů, pak neodpovídá jejich projevené vůli spočívající v podání žádosti stát se plnoprávními a platnými občany České republiky, ale naopak to vypovídá o jejich nedostatečné integraci (vztahu) k české společnosti, jejímu právnímu řádu, kultuře a zvyklostem.

K rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 31/2005-78, ze dne 4. 5. 2006, o kterém se žadatelka zmiňuje v rozkladu, ministr uvádí, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, o jaké další podmínky prvoinstanční správní orgán by měl podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství rozšířit. Žadatelka takové rozšíření v rozkladu blíže nespecifikuje. Ministr vnitra konstatuje, že napadené prvoinstanční rozhodnutí vychází ze zjištěného stavu věci, že žadatelka svým shora uvedeným jednáním nesplnila podmínku na úseku veřejného zdravotního pojištění, která je zakotvena v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a takto byla vyhodnocena a prvoinstanční správní orgán neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, aby jí prominul. Výčet podmínek pro udělení českého státního občanství nebyl rozšiřován o další podmínky, resp. nebylo přihlíženo ke skutečnostem, které by zákonné podmínky rozšiřovaly.

K námitce žadatelky, že na území České republiky pobývá od roku 1996, čímž je v České republice velice dobře integrována, což je podle žadatelky důvodem pro prominutí nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, (neplacení pojistného), ministr vnitra uvádí, že nemůže být zohledněn jako důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, neboť není v příčinné souvislosti s nesplněním předmětné podmínky. Rovněž žadatelkou uváděná rodinná integrace spočívající k vazbě na české státní občany, mezi které řadí své zletilé děti a bývalého manžela není důvodem hodným zvláštního zřetele pro prominutí dotčené podmínky, neboť není s ní rovněž v příčinné souvislosti. Skutečný vztah žadatelky k České republice je posuzován v souladu s Vysvětlující zprávou k Evropské úmluvě o státním občanství, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství, a to z pohledu, zda zde existuje opravdové spojení existence zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu žadatelky na území České republiky a její integrace do české společnosti. Integrace je charakterizována vazbami rodinnými, pracovními, jakož i dodržováním českého právního řádu, což v daném případě vzhledem k porušování předpisů na úseku všeobecného zdravotního pojištění, jak je shora uvedeno, nenastalo. Žadatelčino zdůvodnění neplacení pojistného délkou pobytu na českém území není

možné akceptovat, neboť lze oprávněně namítat, že právě za tuto pobytu (od roku 1996, kdy do České republiky přicestovala s manželem), musí být žadatelka s dotčenými povinnostmi obeznámena natolik, že jejich neplnění jí nemůže být tolerováno a už vůbec prominuto pouhým jejím konstatováním, že v České republice žije od roku 1996, čímž je integrována do české společnosti, přičemž své protiprávní jednání v této souvislosti nikterak nezohledňuje a nezdůvodňuje.

Ministr vnitra závěrem konstatuje, že napadené rozhodnutí je souladu se zákonem o státním občanství, bylo řádně odůvodněno, tudíž je přezkoumatelné a vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci na základě podkladů založených ve spise, o kterém nejsou důvodné pochybnosti a tak naplnilo zásahu ustanovení § 3 správního řádu. Ministr vnitra také konstatuje, že se správní orgán řídil zásadami zakotvenými v ustanovení § 2 správního řádu, což vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žadatelka v rozkladu sice čerpá z ústavně právních definic a pojmů správního uvážení, ale jednoznačně je nekonkretizuje v rámci napadeného rozhodnutí. Odkazuje na Doporučení Rady ministrů Rady Evropy č. (80) 2, jež se týká výkonu povinností dle vlastního volného uvážení a zaměřuje se na ochranu práv, svobod a zájmů jednotlivců v těch případech, kdy je správní akt respektive správní rozhodnutí výsledkem uplatnění správního uvážení. Stanovuje základní limity při jeho použití a možnost jeho přezkumu (zákaz sledovat jiný účel než ten, pro který byla diskreční pravomoc stanovena, objektivnost a nestrannost, rovnost a zákaz diskriminace, proporcionalita).

Ministr vnitra na základě výše uvedeného neshledal porušení uvedených principů, když potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jehož rozhodování a správní uvážení z těchto principů vychází. Správní uvážení Ministerstva vnitra vycházelo z jednoznačně zjištěného stavu věci, (dokladů uložených ve spise), když konstatovalo, že žadatelka svým jednáním porušovala předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění tím, že řádně a včas neplnila povinnost hradit pojistné v předepsané výši a nedoplatky na pojistném realizovala zpětně a se zpožděním, jak je již popsáno výše. Podklady i úvahy, kterými se Ministerstvo vnitra řídilo, jsou v napadeném rozhodnutí uvedeny. V rámci správního řízení byla zachována i zásada proporcionality, když správní orgán I. stupně dospěl k závěru, a to na základě podkladů založených ve spise, že žadatelka uložené penále za porušení povinností hradila ještě v době řízení o žádosti, jak je shora uvedeno.

Ministr vnitra na základě shora uvedených skutečností rozhodl způsobem, jak je obsaženo ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout, neboť nesplnění dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, jak už bylo shora uvedeno, neprominul.



**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra



